

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku C. Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.
przy uczestnictwie "A." Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.
o wpis zakazu zbywania i obciążania nieruchomości
i ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz
wnioskodawczyni kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona

w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik uczestniczki A. spółki akcyjnej z siedzibą w P. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 19 listopada 2015 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 oraz 4 k.p.c.

Oczywistą zasadność skargi kasacyjnej pełnomocnik uczestniczki uzasadnił dokonaniem przez sąd wieczystoksięgowy wpisu w oparciu o dokument, który nie przewidywał stwierdzenia jego prawomocności. Uzasadniając tę przesłankę autor skargi kasacyjnej wskazał zatem na naruszenie tego samego przepisu, na tle którego przedstawił do rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjne. Takie skonstruowanie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jest w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego niedopuszczalne. Przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określone w art. 398⁹ § 1 pkt 2 oraz 4 k.p.c. wykluczają się. Skarga kasacyjna nie może być uznana za oczywiście uzasadnioną, jeżeli o występowaniu tej przesłanki miałoby świadczyć naruszenie przepisów prawa, których wykładnia nasuwa tak duże wątpliwości, że konieczne jest ich wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2008 r., III CSK 64/08, nie publ.).

Abstrahując od nieprawidłowego skonstruowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należy również wskazać, że w celu spełnienia przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie wystarczy samo tylko sformułowanie wątpliwości. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej na tej przesłance wymaga bowiem wykazania, że niejednolita wykładnia określonego przepisu prawa, będącego źródłem poważnych wątpliwości interpretacyjnych, wywołuje rozbieżność w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych

wątpliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, nie publ.). Takich argumentów uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawierało.

Odnosząc się do sformułowanego w skardze pytania trzeba podkreślić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że jeżeli podstawę wpisu stanowi orzeczenie sądowe, to sąd wieczystoksięgowy, choć nie może kontrolować jego merytorycznej zasadności, bada, czy zawiera ono wszystkie dane konieczne do dokonania wpisu, czy jest prawomocne, czy zawiera wzmiankę o wykonalności (jeżeli nie podlega wykonaniu w drodze egzekucji - art. 743 § 2 k.p.c.) i czy z przyczyn technicznych nadaje się do wpisu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2008 r., II CSK 115/08). Nie było zatem podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej ze względu na potrzebę dokonania wykładni przepisu prawa.

Należy ponadto zauważyć, że w okolicznościach sprawy wpis został dokonany w oparciu o postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia zaopatrzone, zgodnie z art. 743 § 2 k.p.c., we wzmiankę o jego wykonalności. Skarga nie była więc oczywiście uzasadniona.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania wywołanego skargą kasacyjną orzeczono na podstawie art. 520 § 2 w zw. z § 5 pkt 5 w zw. z 10 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).